

WIJ NEMEN SURINAME TERUG

Twintig jaar artikelen

Glenn Sankatsing

2004-2023

CRSCenter, 2023

Contact en feedback rescue@crscenter.com

Inhoud

I. Lot in eigen handen. Om van een rijk land een rijk land te maken	1
II. Suriname zit in blessuretijd	7
III. De landelijke evenredige vertegenwoordiging slechts het begin	9
IV. Vriendjespolitiek is in strijd met de grondwet!	11
V. Democratie of constitutionele crisis?	13
VI. Wanneer politici het voor het zeggen hebben...gaat dat ten koste van land en volk	16
VII. Mi Kondre Tru Beweging: Wij nemen Sranan terug!	18

I

LOT IN EIGEN HANDEN OM VAN EEN RIJK LAND EEN RIJK LAND TE MAKEN ¹

2004

1. Waar gaan we naar toe?

Op deze moeilijke momenten voor Suriname hebben we allemaal een lichtpunt nodig, te midden van donkere, sombere wolken die uit alle vier windstreken op ons afkomen. Een diagnose van de situatie kan elk van ons uit eigen ervaring maken met duizend voorbeelden van hoe ons land naar de afgrond glijdt. Steeds weer horen wat er fout is - corruptie, narcostaat, vriendjespolitiek, criminaliteit, moreel verval - zonder dat iemand het tij kan keren, maakt ons alleen maar somberder en wanhopig. Over de grote lijnen van de rechtvaardige en vredige samenleving die we willen, met goed bestuur, veiligheid en herstel van morele waarden, is eenieder het eens. Maar niemand kan de weg wijzen uit het diepe dal.

Het heden is een groot probleem, de perspectieven voor morgen zien er nog somberder uit, en aan het land dat we voor onze kinderen zullen achterlaten durft niemand te denken. Ons volk is de wanhoop nabij en hunkert naar een alternatief, maar niemand schijnt eentje te kunnen verzinnen.

De situatie is uitzichtloos, omdat geen enkele politieke partij in staat is een oplossing aan te dragen. De huidige politieke arena is juist verantwoordelijk voor het voortschrijdende verval op moreel, economisch, sociaal, cultureel, veiligheids- en opvoedingsgebied, in een dans om de macht die alleen het negatieve naar boven haalt.

Alle potentiële winnaars van de komende verkiezingen hebben regeermacht gehad met herkansing, zonder met het verkregen volksmandaat de basis te leggen voor een beter Suriname. In een stuivertje verwisselen tussen rivaliserende politieke belangengroepen was niemand op de eerste plaats met ons land bezig. Ondanks het prediken van eenheid, solidariteit, bundeling, nationaal beleid en ontwikkeling in verkiezingstijd, voeren enge partijbelangen, groepsbevoordeling en zelfverrijking tijdens de regeerperiode steeds de boventoon, met een dramatische prijs voor de natie. Niemand kan daarom alle schuld in de schoenen van de andere schuiven, want eenieder is medeverantwoordelijk voor de huidige situatie.

Zonder gezicht om zich aan het volk te vertonen met een positief project, wordt elke andere partij voor een grotere duivel uitgemaakt. Ons volk moet dan met negatief stemgedrag uit twee kwaden de minste kiezen voor een volgend avontuur, waarin een nieuwe elite met het verkregen volksmandaat, naar eer en geweten, kan doen en laten wat ze wil. Een halve

¹ Dagblad Suriname, 7 en 8 oktober 2004

eeuw leert dat het meestal zonder eer en geweten is geweest. Met zo'n negativisme, dat al het positieve systematisch verlamt en een magneet vormt voor het slechte, kan geen enkele samenleving ooit worden opgebouwd.

Het heeft alleen maar geleid tot een geheimzinnige politieke achterkamerpolitiek, waar zelfbenoemde politieke elites, zonder gehinderd te worden door principes, alle deuren voor samenwerking openlaten om de 'knikkers' en de macht te verdelen. Eigen doelen en enge groepsbelangen worden zo over de hoofden van het volk heen ten koste van het land veiliggesteld. Principiële uitgangspunten uit een partijprogramma en ferme uitspraken op podia blijken dan slechts een electorale verkoopstunt te zijn geweest als onderdeel van "het politieke steekspel".

Elke regeringswisseling brengt een nieuwe politieke dodendans, want een loyale nietsnut is beter dan een onafhankelijke deskundige en geniet zelfs de voorkeur boven de beste expert van ons land, als die bij de andere partij zit. Gebrek aan continuïteit en wederzijdse verbittering maken dan een nationaal beleid en nationaal leiderschap onmogelijk, want zonder de beschikbare talenten in te zetten en zonder steun van de meerderheid van het volk kan geen enkele regering een land opbouwen.

Vijftig jaar lang heeft Suriname zo met vallen en opstaan in een politieke stoelendans tevergeefs een weg gezocht voor uitdagingen op sociaal, politiek, economisch en cultureel gebied. Het saldo is meer vallen dan opstaan geweest, waardoor we als maar verder zijn gevallen, en daarom zitten we vandaag in een diep dal, waaruit de huidige politieke partijen ons niet kunnen halen. "Fifty years of benefit or doubt leaves no doubt about the lack of benefit".²

Een nieuwe ronde van negativisme is nu in volle gang, waarbij het slechte in de ander met een loep wordt uitgegroot en al het goede angstvallig wordt verzwegen of verdraaid. De ene mogelijke uitslag van de komende verkiezingen is somberder dan de andere, waardoor het volk voor de lastige taak staat om te kiezen tussen kwaad en erger. Pogingen om kleine partijen te bundelen tot een serieuze politieke tegenkracht hebben gefaald, waardoor hun rol niet verder zal strekken dan ondersteuning van derden. Vrees om de traditionele achterban te verliezen leidt in verschillende partijen tot het herleven van de gevaarlijke bespeling van ras-sentimenten. De etnische afkomst van de presidentskandidaat is het belangrijkste programmapunt en de zetelwinstideologie is de belangrijkste drijfveer geworden.

De uitzichtloze situatie van Suriname van vandaag heeft niet te maken met gebrek aan natuurlijke hulpbronnen, niet met gebrek aan economische potentie, niet met het ontbreken van een streven naar vooruitgang (welk volk wil niet vooruitgaan?). We zitten in een dal, niet omdat we niet van onze kinderen houden of geen toekomst willen. Alles staat en valt met goed, transparant en onbaatzuchtig bestuur, waarin de belangen centraal staan van een volk dat niet steeds voor vijf jaar wordt gekidnapt door een andere politieke elite, die het land als privé-eigendom voor de eigen club gebruikt. De politiek is een obstakel geweest voor onze ontwikkeling. Daarom gaat een rijk land nu onder diepe armoede en ellende gebukt. Ons volk

² <https://crscenter.com/Democracy.pdf>

is daarom het vertrouwen in de politieke partijen en alle geloof in de politieke leiders kwijtgeraakt.

De pijnlijke conclusie is dat geen enkele van de huidige politieke partijen en hun leiders een oplossing kunnen brengen voor ons land. De toekomst van onszelf en van onze kinderen staat daarom serieus op het spel, want vanuit de huidige politieke arena is Suriname al een verloren zaak. De historie gebiedt ons nu een concreet, transparant en herkenbaar antwoord te geven op de vraag of van buiten de politieke arena de talloze positieve krachten die we nog bezitten het dreigende onheil kunnen afwenden. Wanneer dronken chauffeurs op een hobbellige weg tussen diepe ravijnen vechten om het stuur van onze bus, dan zal toch één van de passagiers op het idee moeten komen dat het stuur moet worden overgenomen.

2. Antwoord van een volk

De kern van ons huidig probleem als samenleving is het ontbreken van goed bestuur in handen van eerlijke, onbaatzuchtige en oprechte democraten, die niemand van participatie uitsluiten. De geschiedenis leert dat een volk dat niet zelf opkomt voor zijn rechten het slachtoffer wordt van zelfzuchtige elites die de samenleving in grote ellende dompelen.

Als het beste wat we als land aan mensen hebben voortgebracht werkeloos aan de zijlijn blijft staan, dan zal ons land verder ten prooi vallen aan negativisme. Suriname zal dan afglijden naar een moreel nulpunt, waar de samenleving tot ontbinding overgaat als een soort sociale dood. We zitten op een zinkend schip, waarop onze kinderen spelen, en onze voeten beginnen nat te worden. Niemand kan langer aan de zijlijn blijven staan, want op een zinkend schip bestaat er geen zijlijn meer.

De redding van Suriname is de bundeling van de morele reserves en de eerlijke en positieve krachten die onze samenleving nog bezit, tot een nationale politieke vernieuwingsbeweging onder leiding van personen van buiten de huidige politieke arena met hoge morele standaarden en groot maatschappelijk gezag.

De eerste praktische stap om vanuit de morele reserves iets geheel nieuws te bouwen is het scheppen van een positief klimaat voor een kritische nationale gedachtewisseling en discussie om een antwoord te vinden op één centrale vraag. Hoe kunnen we samen klimmen uit het uitzichtloze dal? Als daarvoor geen oplossing wordt gevonden, heeft geen enkele andere discussie enig nut en geen enkele belofte op een podium enige waarde. Geen enkele actie voor de rechten van de vrouw, de bescherming van het kind, het behoud van de natuur of de bestrijding van armoede en criminaliteit kan enig duurzaam effect hebben in een land dat verder afglijdt naar de afgrond. Er zijn maar twee dingen te doen op een zinkend schip: of het zinkende schip verlaten of het schip van zinken behoeden. Om te beginnen moet elke organisatie bij zichzelf te rade gaan en vanuit haar doelstellingen intern de discussie aangaan over de bijdrage die geleverd kan worden om het tij te keren. Elk podium moet worden gebruikt om open, eerlijk en kritisch zijn eigen positieve stem te laten horen, zonder dubbele agenda, zonder vrees, met respect voor elkaar en met een open oor voor de visie en de voorstellen van de ander. Discussiebijeenkomsten, krantenartikelen, wetenschappelijke onderzoeks-

rapporten, analyses van deskundigen, praatprogramma's, lezingen en gesprekken in familieverband, in de werkkring, met collega's, vrienden en kinderen, dat alles moet op constructieve wijze bijdragen aan het zoekproces naar de wegen die ons land kunnen redden. Waarom moet een volk dat te gronde wordt gericht aandacht besteden aan zelfzuchtige, ambitieuze politici die met aanlokkelijke deuntjes, als de rattenvanger van Hameln, alleen de weg plaveien voor hun eigen macht? Waarom moeten wij onze tijd verdoen om als kuddedier op te draven voor massameetings van partijen met een slechte staat van dienst van vijftig jaar, om te luisteren hoe politieke leiders zonder moreel gezag zich verslikken in beloftes die nooit ingelost zullen worden? Als éénvierhonderdduizendste deel eigenaar van Suriname heeft elk van ons dringende redenen om ongerust te zijn over haar bezit en zijn toekomst. Daarom moeten wij nu, in plaats van nogmaals op een politieke kermis naar versleten verhalen te gaan luisteren die ons nergens brengen, wakker worden en opstaan, om krachtig met eerlijke argumenten onze stem te laten horen, gericht op een oplossing voor ons land.

De tweede stap is een directe dialoog tussen personen die zich als individu inzetten om een oplossing te vinden of die gezamenlijk opkomen voor lotsverbetering van kwetsbare of rechteloze groepen in onze samenleving via niet-gouvernementele organisaties (ngo's), sociale organisaties, de vrouwenbeweging, jongerenverenigingen, organisaties van inheemsen, belangenverenigingen, liefdadigheidsinstellingen en kerken. Nationaal belang, eerlijkheid, onbaatzuchtigheid, goed bestuur en het recht op participatie van eenieder zullen de pijlers vormen van de bundeling van alle positieve krachten. Een opbouwende, toekomstgerichte beweging, waar ons volk naar smacht en velen voor bidden, zal de samenleving en de politiek op een nieuwe leest schoeien. Niet langer de blinde en slaafse loyaliteit aan een zelfbenoemde elitaire leiding die de politiek in ons land zo verziekt heeft, maar alleen de kritische ondersteuning van onbaatzuchtige leiders kan garanderen dat het bestuur constant getoetst wordt aan de belangen van het volk. Het behoud van de eigen identiteit, onafhankelijkheid, autonomie en vrijheid van personen, organisaties en sociale groepen die met woord en daad opkomen voor de belangen van ons volk als vertolkers van zijn aspiraties, zal de democratische inbreng van anderen af garanderen. Alleen dan zal de democratie een weerspiegeling zijn van de wil en de belangen van het volk en niet een constante strijd voor de verovering van de macht door steeds een andere elite. Alleen dan is echte ontwikkeling mogelijk die alle potenties mobiliseert, zonder uitsluiting van wie dan ook, voor de zelfrealisatie van ons volk.

De derde stap is de vorming van een transparante, pluralistische en democratische politieke beweging waarin de dochters en zonen van ons volk met de hoogste morele standaarden en de diepste betrokkenheid met het lot van ons volk worden geroepen voor de taak om als president, vice-president en regering het vaandel te dragen. Vooral degenen die zich op bescheiden wijze zonder eigen machtsambities dienstbaar maken voor lotsverbetering van kwetsbare groepen en voor de verdediging van morele standaarden zullen geroepen worden als onbaatzuchtige, democratische leiders het positief werk dat ze verrichten op een hoger plan uit te voeren voor de gehele samenleving.

De vierde stap is ons volk een alternatief aanbieden om de morele exponenten van onze samenleving als vaandeldragers van een democratische beweging van eerlijke en positieve krachten via verkiezingen het roer democratisch in handen te geven. Met een zucht van verlichting zal ons volk de nieuwe politieke beweging van het positieve als het langverwachte alternatief herkennen om ons land weer hoop te geven. Voor het eerst zal de politiek in ons land een democratisch instrument zijn in handen van het volk om onbaatzuchtige en verantwoordelijke nationale leiders te kiezen die liefdevol worden gedragen door de samenleving. In plaats van negativisme, polarisatie en wrok, omwille van macht en zelfzucht, wat de hele samenleving vanuit de politieke arena aan het verscheuren is, zal vanuit het positieve met een toekomstgerichte blik in harmonie gebouwd worden aan een land dat bruist van rijkdommen en mogelijkheden. Alleen dan kunnen we met de mobilisatie van al onze natuurlijke en menselijke potenties een eigen project realiseren. Alleen dan zal een volk dat meer bezit dan het nodig heeft, niet langer als bedelaar met verschroeiende handpalm onder de tropenzon zijn hand voor anderen ophouden. Alleen dan kan het volk het lot in eigen handen nemen en van een rijk land een rijk land maken.

Op ruïnes moet je niet staan treuren, maar bouwen. In solidariteit en met verdraagzaamheid zullen we daarom met een toekomstgerichte blik samen het fundament leggen voor het nieuwe Suriname. Verbittering, haat en revanchisme vormen een bruikbaar gereedschap voor de vernietiging van het kwade, maar verschaffen nimmer bouwstenen voor het goede dat ervoor in de plaats moet komen. Daarom zullen we niet het onkruid bestrijden maar het kruid koesteren, waardoor het goede het slechte kan overwoekeren.

De positieve kaders uit de politieke partijen, die van binnenuit kunnen voorzien welk onheil de politieke arena ons zal brengen, zullen in de nieuwe beweging onder leiding van de morele reserves van ons volk het alternatief herkennen dat het mogelijk maakt de idealen te realiseren waarvoor ze zo lang tevergeefs, vaak met grote opoffering, gevochten hebben. Politieke voormannen met enige vaderlandsliefde, die de ondergang van ons land als een noodlot naderbij zien komen, zullen het bestaansrecht van hun partij ter discussie stellen. Als het ons samen lukt het positieve en eerlijke te bundelen, zal geen enkele Surinamer die het meent met het land zich daar afzijdig van houden. Dat is dan het vreugdevol begin van het land dat we verzuimd hebben te bouwen.

Het constructieve klimaat voor de morele bundeling van eerlijke en positieve krachten, waarvoor al jaren op spontane wijze in stilte de kiem aan het spruiten is, zal het onmogelijk maken dat personen met machtsambities eigenmachtig een positie opeisen en zich als nieuwe elite opwerpen, zelf niet als initiatiefnemer of persoon van het eerste uur. Niet wie op het idee kwam dat het stuur moest worden overgenomen, maar de beste chauffeurs zullen met zorg worden gekozen om het roer van ons schip voor ons vast te houden. Wie weet komen morgen wanneer de beste dochters en zonen van Suriname zullen worden herkend en opgeroepen voor grote taken - even nederig en dienstbaar - onze kleine Gandhi en onze kleine Mandela samen naar voren, die we als een kleinood zullen koesteren, omdat Sranan dan al gered is.

Een garantie voor succes kan niemand geven, maar de wilskracht, creativiteit en vastberadenheid van een getergd volk om te overleven mag nimmer worden onderschat. Als samenleving staan we nu voor de keus tussen *'zeker slag dede'*, door werkeloos vanuit de zijlijn al het negatieve verder te zien groeien in een verloren land, en *'kande dede'*, door ons als samenleving te scharen achter al het eerlijke en positieve dat we nog bezitten in een herboren land. De keus is niet moeilijk, maar de tijd dringt met het uur. Het moment om in de spiegel te kijken en alle moed te vatten is voor elk van ons aangebroken, want 2010 zou wel eens te laat kunnen zijn voor de redding van ons land. Wie morgen niet klaar is om dit transparante alternatief gestalte te geven, zal overmorgen met open armen worden ontvangen. Maar laten zij die zeggen dat het onmogelijk is degenen die het aan het doen zijn niet ophouden.

II

SURINAME ZIT IN BLESSURETIJD³

Mei 2021

Suriname vaart al lange tijd in woelige wateren en het gevaar van schipbreuk neemt toe. De kwaliteit van ons schip is niet het probleem, want nergens ter wereld zullen we een betere vinden. Roekeloze kapiteins, die zich niets aantrekken van de passagiers, staan al zeventig jaar lang aan het roer en hebben van ons land een Goslar gemaakt. Een politiekstelsel gebaseerd op eigenbelang is niet in staat geweest ons te voeden, onze talenten tot wasdom te brengen, ons potentieel te benutten en ons tegen een epidemie te beschermen.

Wat in de wereld het toonbeeld is van verdraagzaamheid en solidariteit, werd gevaarlijk etnisch bespeeld omwille van de macht met de slogan “de partij komt eerst, Suriname daarna”. Ons volk moest kiezen voor het minste van twee kwaden, maar keer op keer bleek dat het koudste plekje in de hel geen oplossing was. Verkiezingen, massademonstraties en geweld stuurden regeringen naar huis, maar het mocht niet baten, want we gingen van de sloot in de sloot.

Om ons land uit het moeras te halen, hebben we vandaag een praktische vertaling nodig van het meest misbruikte woord in onze politieke geschiedenis, ‘alternatief’. “De geschiedenis leert dat een volk dat niet zelf opkomt voor zijn rechten het slachtoffer wordt van zelfzuchtige elites die de samenleving in grote ellende dompelen.”⁴ Zij die in wanhoop geen uitweg meer zien, onderschatten de kracht van de morele reserves van een volk om zijn toekomst veilig te stellen.

De krachtige actie tegen vriendjespolitiek is het eerste hoopgevende bewijs dat de kaarten anders kunnen worden geschud. Vol trots vertelde men ons dat men mensen te kort kwam om de 700 posten bij stichtingen en staatsbedrijven te verdelen onder familieleden, partijgenoten en vrienden. De reactie van ons volk was resoluut. “Basta! Dit is geen verworven recht, maar verworven onrecht!”

De 70-jarige politieke traditie om ons land als een taart te verdelen, doet ons historisch denken aan de buit van Caribische piraten. Maar inde politiek is het beter geregeld. Afstand tot de leider bepaalt alles. Ver van de partij vang je wat kruimels, dichterbij pak je een melkbrood, en in het centrum word je de eigenaar van de bakkerij.

Politieke macht zonder moreel gezag is het resultaat van misbruik van de politiek voor persoonlijk gewin, waardoor de grondslagen van de democratie werden uitgehold. Om onze schaarse expertise optimaal te benutten moeten we daarom alle besturen van

³ StarNieuws 30 mei 2021 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/64702>

⁴ <https://crscenter.com/lot.pdf>

overheidsstichtingen en raden van commissarissen van staatsbedrijven met onmiddellijke ingang invullen door middel van een open sollicitatieprocedure met duidelijk omschreven functie-eisen en onafhankelijke technische beoordelingscommissies voor elke sector. Elke andere weg leidt tot schaamteloze vriendjespolitiek die van Suriname een stille verlaten plantage zal maken. Geen Mariënborg of Wageningen erbij, en geenpolitieke benoemingen voor technische bestuursfuncties bij EBS die het risico van kortsluiting alleen maar vergroten.

Kennis in plaats van loyaliteit leidt tot depolitisering en professionalisering van staatsbedrijven, die inkomsten kunnen genereren, zonder te moeten privatiseren om te voorkomen dat politieke ‘scepterzwaaiers’ er een honingpot van maken. Moeten districtscommissarissen en ambassadepersoneel ook deel uitmaken van de politieke buit, en geldt hetzelfde voor de portier die alleen maar de sleutel moet omdraaien?

Hoe kunnen we ons land opbouwen als onze beste deskundigen om de vijf jaar zigeuners en nomaden worden door politieke klimaatsverandering?

Partijpolitiek heeft ons naar de afgrond geleid. Geen enkele regering sinds 1949 gaat vrijuit, niet de huidige, niet de vorige, en als we nietsdoen, ook niet de volgende. Alleen de eigen kracht van ons volk, dat nooit een dubbele agenda heeft, kan ons redden en voorkomen dat iedere keer een andere politieke partij munt slaat uit wanbeleid en crisis.

Onze horizon gaat verder dan dorpspolitiek, tribalisme en eigenbelang die ons politieke systeem hebben verziekt. De geschiedenis leert ons hoe etnische sentimenten kunnen worden gemanipuleerd door spelers in olie, goud, hout en politiek, waardoor de rijkdom van een land een vloek wordt.

Dit heeft ons in een gevarenzone gebracht, waarvoor alleen het volk, als de rechtmatige eigenaar van het land, vanuit zijn diepste aspiraties een oplossing kan bieden. In blessuretijd moeten we geen tijd verliezen in een winterslaap van vijf jaar, maar luisteren naar de roep van ons volk, de smeekbede van onze kinderen, de onuitgesproken woorden van de ongeborenen, de stem van onze denkers en boodschap van onze dichters. Onze toekomst in handen nemen, zonder polarisatie, zonder wrok, zonder rancune, maar ook zonder vrees, is de heilige plicht en tegelijkertijd een wonderschone uitdaging *“in wan kondre sa e prefuru fu kari en srefi Sranan.”*⁵

⁵ <https://crscenter.com/safrisabanawinti.pdf>

III

**DE LANDELIJKE EVENREDIGE VERTEGENWOORDIGING SLECHTS HET
BEGIN ⁶****Augustus 2022**

Het Constitutioneel Hof (CHof) heeft een slepend debat over een eerlijk kiesstelsel in een stroomversnelling gebracht door delen van de huidige kiesregeling te schrappen, ‘onverbindend te verklaren’ in juridische taal. Allerlei voorstellen, doorkruist door politieke agenda’s, brengen het tempo in gevaar om de leemte op tijd in te vullen om een machtsvacuüm en een constitutionele crisis in 2025 te voorkomen.

Laten wij de verschillende voorstellen, die kunnen worden teruggebracht tot vier opties, kritisch analyseren en ze toetsen aan het beginsel van gelijke stemmen in het besluit van het CHof.

De eerste optie is dat de DNA na twee stemmingen geen tweederdemeerderheid vindt en dat de VVV ook geen nieuwe kiesregeling aanneemt. ‘Tijdgebrek’ en ‘overmacht’ zijn de redenen om het huidige kiesstelsel in 2025 te handhaven. Een dergelijke verkiezing is niet rechtsgeldig en de nietigheid van de uitslag zal leiden tot een gevaarlijke constitutionele crisis, waarbij de middelen van de rechtsstaat om corrigerend op te treden uitgeput zullen zijn.

Een tweede optie is een gewijzigd districtenstelsel, waarbij de zetels worden verdeeld naar evenredigheid op grond van het aantal kiesgerechtigden in elk district. Het gebruik van een kiesdeler, waarbij het totale aantal kiesgerechtigden wordt gedeeld door het aantal DNA-zetels, is geen goede berekeningsmethode, en na afronding komt het totale aantal zetels misschien niet eens op 51. Het is het beste om de methode van evenredige vertegenwoordiging met restzetels te gebruiken door de tien kiesdistricten te beschouwen als de ‘politieke partijen’ en het aantal kiesgerechtigden per kiesdistrict als het ‘aantal behaalde stemmen’. Een resultaat van deze exercitie is dat Coronie nul zetels krijgt en dus het stemrecht verliest. Alleen met 205 DNA-leden komt dit dunbevolkte district in aanmerking voor een zetel. Een ander probleem is de mogelijkheid tot manipulatie, aangezien de **‘tipping-point analyse’** kan berekenen hoeveel mensen naar een district moeten verhuizen om het aantal zetels te veranderen. Bij het omslagpunt hoeft maar één persoon te verhuizen om een zetel erbij te krijgen. Het samenvoegen van districten lost het probleem niet op, maar ondermijnt het hele idee van het districtenstelsel, dat nog stamt uit de tijd van geïsoleerde gebieden, toen een reis van Albina naar Paramaribo twee dagen duurde. Vandaag kan men ontbijten in Albina, lunchen in Nickerie en dineren in Moengotapoe.

⁶ Starnieuws, 28 Aug 2022 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/71720>

Een derde optie is een gemengd kiesstelsel met een combinatie van een landelijke EV en districtszetels. Zelfs één zetel per district overwaardeert de Coroniaanse stem met een factor vier, hetgeen in strijd is met de gelijkheid van stemmen. De gevolgen kunnen verstrekkend zijn, want één zetel kan bepalen hoe de coalitie eruit zal zien. De democratische inbreng op districtsniveau kan het beste plaatsvinden door gekozen districtscommissarissen en districtsraden die hun eigen begroting beheren.

De vierde optie is een landelijke evenredige vertegenwoordiging voor alle DNA-zetels. Dit is in overeenstemming met het beginsel van een gelijk gewicht van de stemmen van alle burgers dat in de uitspraak van het CHof werd gehanteerd.

De bevindingen van deze analyse zijn:

1. Wijziging van het huidige kiesstelsel is absoluut noodzakelijk;
2. Het districtenevenredigheidstelsel is geen optie, omdat een district het stemrecht verliest;
3. Een gemengd kiesstelsel is in strijd met het toetsingscriterium van “gelijkwaardigheid van stemmen”;
4. De landelijke evenredige vertegenwoordiging is de enige optie in overeenstemming met de uitspraak van het CHof;
5. Het nieuwe kiesstelsel in Suriname is een landelijke evenredige vertegenwoordiging voor alle DNA-zetels (bij voorkeur 29), en
6. De vereiste grondwetswijziging (art. 61, districtenstelsel) moet iets doen aan de overleden trias politica met DNA-leden die een partijleider-president kiezen die hen terugroept.

Een rechtvaardig kiesstelsel vergroot de macht van de bewakers van onze natuur (inheems), van de afstammelingen van de pioniers van onze vrijheidsstrijd (marrons), van de jeugd (onze toekomst), van kritische intellectuelen en van iedereen die een beter Suriname wil. Maar het is geen garantie voor democratie, transparantie en goed bestuur, noch een remedie voor geïnstitutionaliseerde corruptie, de aboma die al 80 jaar bij verkiezingen als een agama van kleur verandert voor een nieuwe wurggreep.

De morele reserves van Suriname, hoeders van ons erfgoed en onze toekomst, moeten onze **vastgelopen samenleving** weer op gang krijgen. Nooit meer mag het lijden van ons volk een politieke springplank zijn voor gelukzoekers. Macht is geen doel maar een middel in de handen van ons volk, dat zich voorbereidt op de nieuwe Trefossa-zon, die ons potentieel tot bloei kan brengen in een gezegend land dat meer bezit dan het nodig heeft. *“D’e opo den srefi gi son, den grun niwiri, te angri fu gro priti buba fu siri.”*

IV

VRIENDJESPOLITIEK IS IN STRIJD MET DE GRONDWET! ⁷**Maart 2023**

“Alle Surinamers zijn op gelijke voet in openbare dienst benoembaar.” Met deze ondubbelzinnige woorden neemt onze Grondwet (Artikel 3, lid 4) elke twijfel weg dat alle Surinamers gelijke kansen hebben op een openbare functie, zodat de beste mensen worden ingezet om ons potentieel te mobiliseren voor de ontwikkeling van ons land en het welzijn van ons volk. Vriendjespolitiek schendt het basisakkoord van onze samenleving, onze Grondwet, en ondermijnt de rechtsstaat.

Dit onvervreembare recht van iedere Surinamer wordt in de Grondwet driemaal benadrukt. “Niemand mag op grond van zijn geboorte, geslacht, ras, taal, godsdienst, afkomst, educatie, politieke overtuiging, economische positie of sociale omstandigheden of enige andere status gediscrimineerd worden.” (Artikel 8, lid 2) “Eenieder heeft het recht op werk, in overeenstemming met zijn capaciteit.” (Artikel 26, lid 1) “Het is de plicht van de Staat om het recht op werk zoveel mogelijk te waarborgen door ...gelijkheid van kansen bij de keuze van beroep en soort werk te garanderen”. (Artikel 27, lid 1).

Alleen voor duidelijk politieke functies, zoals ministers en onderministers, staat de Grondwet toe dat de President de benoemingen doet op basis van politieke overwegingen. (Artikel 110 a en e) In niet-politieke functies genieten alle Surinamers echter gelijke kansen op grond van de Grondwet, op basis van criteria als opleiding, kennis en ervaring. Dat geldt in ieder geval voor de raden van commissarissen van staatsbedrijven en besturen van overheidsstichtingen, maar ook voor diplomaten die Suriname moeten uitdragen in plaats van etnische partijen te vertegenwoordigen in landen met mensen die op hen lijken.

De afgelopen 70 jaar hebben regeringen het electorale mandaat dat zij van ons volk hebben gekregen om leiding te geven aan de ontwikkeling en het welzijn van ons land en ons volk omgezet in een onrechtvaardige, immorele en maatschappelijk verwerpelijke praktijk van het uitdelen van openbare functies aan familie, vrienden en partijgenoten als onderdeel van de politieke buit. Alsof het om privébezit gaat, worden loyale nietsnutten bevoordeeld ten koste van onafhankelijke deskundigen.

Wat zijn de gevolgen voor de politiek in Suriname?

1. Vriendjespolitiek is ongrondwettig en dus illegaal en verboden.
2. Alle raden van commissarissen en besturen van overheidsstichtingen zijn ongrondwettelijk samengesteld en de functies moeten via opensollicitaties opnieuw worden ingevuld.
3. Alle Surinamers moeten voortaan kunnen meedingen naar publieke functies.

⁷ StarNieuws, 23 maart 2023 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/74840>

4. Indien dit niet het geval is, kan de rechter de benoeming nietig verklaren en bevelen dat deze moet worden ingevuld via een opensollicitatie met met een onafhankelijke selectiecommissie.

Respect voor de Grondwet is zo essentieel voor onze rechtsstaat dat de Grondwet zelf de eedformule “Ik zweer (beloof) gehoorzaamheid aan de Grondwet” voorschrijft voor toelating tot de ambten van President, Vice-President, lid van de DNA, Minister, Onderminister en lid van de Staatsraad (Artikelen 65, 93, 114 en 125).

Na decennia van wanbeleid heeft de versleten politieke motor van Suriname een ‘overhaul’ nodig, zodat verkiezingen niet langer een ‘beauty contest’ om de macht zijn voor egoïstische politici die hun hart hebben ingeruild voor een tweede maag.

Het verbod op vriendjespolitiek is een eerste stap om politieke macht niet langer te gebruiken als doel, maar als middel om Suriname te ontwikkelen en ons volk vooruit te helpen. Het is een duidelijk signaal aan ons volk dat het niet langer werkeloos hoeft toe te zien hoe ons land in een diep ravijn glijdt. Het zal het zelfvertrouwen, het bewustzijn en de bereidheid tot constructieve actie van ons volk versterken, wat op dit moment hard nodig is.

Wij moeten de politieke traditie van loze beloften vervangen door een democratie gebaseerd op “gehoorzaam bestuur”, dat luistert naar de stem van ons volk, de enige eigenaar van Suriname, vooral na de verkiezingsdag. Een President en Vice-President die gehoorzaam het landbesturen, worden door het volk liefdevol omarmd; met vriendjespolitiek verliezen zij elk moreel gezag.

Wij moeten beslissen of wij ten onder gaan in het morele verval van een stille kapotte plantage onder de tirannie van koloniale meesters van eigen makelij die van ons land een nieuw wingewest hebben gemaakt, of dat wij onze toekomst en die van onze kinderen veiligstellen door ons lot in eigen handen nemen. Wij staan voor een beslissend moment in Suriname dat van ons allen vraagt dat wij naar de horizon blijven kijken, ondanks alle ellende die we vandaag moeten overwinnen. De beslissingen die wij nu nemen om de politiek op een morele leest te schoeien, zullen bepalen of wij erin zullen slagen om van een rijk land een rijk land te maken.

V

DEMOCRATIE OF CONSTITUTIONELE CRISIS? ⁸**April 2023**

De vijftigste verjaardag van de Onafhankelijkheid kan een democratisch feest worden met de gelijkwaardigheid van stemmen die het Constitutioneel Hof als toetssteen heeft gebruikt om de artikelen 9 en 24 van de Kiesregeling onverbindend te verklaren, waardoor de huidige Kiesregeling buiten werking is gesteld. Zonder een geldig kiesstelsel vóór de ‘vervaldatum’ van de huidige regering, stevenen we echter af op een constitutionele crisis waarin de rechtsstaat niet langer de middelen heeft om de continuïteit te waarborgen.

Intussen zijn de regering, DNA, politieke partijen, sociale pressiegroepen en vooraanstaande deskundigen verstrikt in voorstellen die het gelijkwaardigheidsbeginsel van stemmen zo ernstig schenden dat zij met mathematische zekerheid onverbindend zullen worden verklaard door het CHof.

Dat de politieke partijen die van ons kiesstelsel profiteren dwarsliggen is niet verwonderlijk, maar dat onze beste deskundigen geen werkbare oplossing kunnen vinden is een raadsel. Zij zoeken een naald in de verkeerde hooiberg door een referendum als oplossing uit te sluiten.

Beoordeling van de voorstellen

De vijf op tafel liggende voorstellen zijn onderworpen aan de toets van gelijkwaardig stemgewicht met de 383.333 stemgerechtigden van 2020, waarvan 2.102 in Coronie.

Presidentiële Studiegroep Aanpassing Kiesstelsel

Variant A. Elk kiesdistrict krijgt 2 vaste zetels en 31 worden toegewezen via een landelijke evenredige vertegenwoordiging. Coronie, dat recht heeft op 0,28 zetels, krijgt 2,17 (2 vaste en 0,17 EV). Het stemgewicht is 776% van de rest.

Variant B. Elk kiesdistrict heeft 1 vaste zetel en 41 worden gekozen via een landelijke EV. Coronie krijgt 1,22 zetels (1 vaste en 0,22 EV). Het stemgewicht is 438% van de rest.

Adviesrapport Wijziging Kiessysteem

Optie A. Een team van zes deskundigen stelt een gewijzigd districtenstelsel voor, waarbij Coronie 1 van de 51 zetels krijgt, terwijl het recht heeft op 0,28 zetels. Het stemgewicht is 357% van de rest.

Optie B. Elk district krijgt 1 vaste zetel en 41 zetels worden verdeeld via een landelijke EV. Dit levert Coronie 1,22 zetels op (1 vaste en 0,22 EV). Het stemgewicht is 438% van de rest.

⁸ Starnieuws, 6 april 2023 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/75071>

Voorstel van Jennifer van Dijk-Silos. Elk district krijgt 1 vaste zetel en 41 zetels worden verdeeld over 6 kiesregio's, waarbij gebieden puur rekenkundig worden samengevoegd voor een gelijk stemgewicht, waardoor bijvoorbeeld verafgelegen plaatsen als Domburg, Tapanahony en Kabalebo in eenzelfde kiesregio terechtkwamen. Coronie krijgt, met recente stemcijfers, 1,22 zetels (1 vaste en 0,22 in Kiesregio 6), terwijl het district recht heeft op 0,27 zetels. Het stemgewicht is 454% van de rest.

Referendum

De democratische dwaling dat een referendum het kiesstelsel niet kan veranderen, omdat artikel 60 van de Grondwet deze bevoegdheid toekent aan een gekwalificeerde meerderheid van de DNA, geeft een groep van 18 Assembleeleden, gekozen met de onverbindend verklaarde kiesregeling, het vetorecht om over ons lot te beslissen.

Een referendum is pre-constitutioneel (het gaat vooraf aan de Grondwet) en supra-constitutioneel (het staat boven de Grondwet) omdat het een onvervreemdbaar recht is en het ultieme instrument van het volk als hoogste macht en enige eigenaar van het land. Onze Grondwet begint met haar geboorteakte:

Wij, het volk van Suriname ... verklaren plechtig, als resultaat van de gehouden volksraadpleging, de volgende grondwet te aanvaarden

Als een referendum onwettig is, dan is onze Grondwet dat ook. Een referendum, de zuiverste 'vox populi, vox dei' (de stem van het volk is de stem van God), is de arbiter wanneer onverantwoordelijke volksvertegenwoordigers een constitutionele crisis veroorzaken.

Conclusie

1. Het CHof zal een kiesstelsel met een overwaardering van bepaalde stemmen van 357% tot 776% zonder meer onverbindend verklaren.
2. Een gemengd kiesstelsel biedt onaanvaardbare zetelvoordelen die coalitiebepalend kunnen zijn.
3. De ingewikkelde staatsrechtelijke, filosofische en politieke debatten hierover kunnen worden gestaakt.
4. Alleen een **landelijke EV** voor alle DNA-zetels voldoet aan de gelijkwaardigheidstoets van het CHof.
5. DNA moet met gekwalificeerde meerderheid de vereiste Grondwets- en kieswetwijziging voor een landelijke EV aannemen.
6. Als de partijpolitiek-gespleten DNA daar niet in slaagt, beslist het volk in een referendum.
7. Een constitutionele crisis moet ten koste van alles worden voorkomen, vanwege het gevaar van raciale polarisatie voor politieke doeleinden.

Ras is een verschrikkelijke leugen. Alle zoektochten naar 'roots' leiden terug naar onze gemeenschappelijke bet-overgrootouders, onze *afó's*, die de wereld gingen verkennen en zich

fysiek aanpassen aan de omgeving waar zij hun reis stopten voor de schoonheid van de natuur en demogelijkheden tot ontwikkeling. Een grootfamilie moet in vrede leven.

Geen enkele macht of politieke club op aarde kan ons verdelen en ons afleiden van onze heilige inspanningen om het land dat wij hebben gekozen, democratisch en met liefde samen naar grote hoogten te leiden. *“A bun fu yu, mi suku tru. A ogri musu wai.”*

VI

WANNEER POLITICI HET VOOR HET ZEGGEN HEBBEN...GAAT DAT TEN KOSTE VAN LAND EN VOLK ⁹

Juli 2023

Waarom weigeren sommige mensen een waarheid toe te geven waarvoor al 75 jaarovertuigend bewijs bestaat? Volgens de grote strateeg Sun Tzu bestaan er geen eerlijke generaals of politici. Wat is het alternatief?

Laten we eerst eens kijken naar het verschil tussen wetenschappers, filosofen en politici. Een wetenschapper zoekt in een donkere kamer naar een zwarte kat. Een filosoof zoekt in een donkere kamer naar een zwarte kat die er niet is. Een politicus zoekt in een donkere kamer naar een zwarte kat die er niet is en roept "Ik heb haar gevonden!"

Het doel heiligt de middelen en het doel van de politicus is niet de waarheid of het volksbelang, maar de persoonlijke belangen van een politieke makelaar en avonturier. Suriname zit vandaag de dag diep in de put, omdat het landsbelang nooit op de eerste plaats kwam. In een karikatuur van democratie zorgen valse beloften en raciale sentimenten voor een mandaat om ons land als een taart te verdelen. Als we geen andere oplossing vinden dan "*power by bullet, ballot or wallel*"¹⁰ vallen we regelrecht in de afgrond.

2500 jaar geleden zei Sun Tzu in 'Art of War' dat eerlijkheid rampzalig is voor overheersing en macht. "Oorlog is gebaseerd op misleiding!" Als je sterk bent, doe je zwak voor. Wanneer je je troepen verspreid, wek de indruk dat je ze concentreert. Gesimuleerde wanorde vereist perfecte discipline. Angst veinzen is de grootste dapperheid. Voed de arrogantie van de vijand. Bied de vijand een alternatief op de dood, en als hij de vluchtroute neemt, val dan aan!

Een eerlijke generaal verliest de oorlog en een eerlijke politicus, die het volk recht in de ogen kijkt, is een verrader die de partij schaadt door de vuile was buiten te hangen. Karl van Clausewitz plaatste beide onder dezelfde noemer. "Oorlog is slechts de voortzetting van politiek met andere middelen."

De goeroe van de politici, Niccolò Machiavelli, legde uit dat wanneer de redenen voor een belofte ophouden te bestaan, voor de politicus de noodzaak verdwijnt om zich aan die belofte te houden. Een gevreesde politieke leider is machtiger dan een die geliefd is, want ontrouw in de liefde kan leiden tot een scheiding, maar ontrouw in intimidatie kan de dood betekenen.

De blessuretijd is nu voorbij voor Suriname! Moeten we de handdoek in de ring gooien in een land dat tot ontbinding kan overgaan of moeten we de handschoenen aantrekken? De

⁹ StarNieuws, 28 juli 2023 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/76820>

¹⁰ <https://crscenter.com/Democracy.pdf>

grote ‘*hebi*’ van Suriname is het politieke systeem waarin corruptie de premie van de ‘democratie’ is, waardoor scepterzwaaiende politici ons land als privébezit verdelen.

Wanneer een dronken chauffeur de bus tussen ravijnranden door slingert, moeten de passagiers een manier vinden om achter het stuur te komen. Suriname heeft een ‘*overhaul*’ nodig, omdat het failliete politiek-economische systeem dat ons hele land in een onderwereld verandert, ons met 100% zekerheid (plus 25% voor onvoorzien) in een diep ravijn zal storten. Voortdurend kiezen voor het minste kwaad werkt niet, want het koudste plekje in de hel is geen oplossing.

Gaan we de moedige Kwamalasamutu-gemeenschap, die weet dat loyaliteit het tegenovergestelde is van democratie, navolgen om de failliete politieke partijen te weren? Zal de verkiezingskaravaan weer uw baby mogen optillen voor een foto of zegt u deze keer bij de poort dat de honden bijten? De grote vraag is: Zijn we klaar voor zo’n fundamentele ‘reset’ van ons huis?

Jongeren, millennials, professionals, wijze en eerlijke Srananuma en -man, de tijd is gekomen om, zonder wrok, revanchisme of geweld, wanhoop in een uitzichtloos land om te zetten in daadkracht voor een andere versie van Suriname. Alleen de morele reserves van ons land kunnen nog de architecten zijn van een metamorfose naar gehoorzaam bestuur dat geen ruimte laat voor persoonlijke ambitie of machtsmisbruik. In een democratie met roterende bestuurders zullen eerlijke en capabele personen met liefde voor ons land de opdrachten van het volk nauwgezet uitvoeren. Een eerste stap om het [lot in eigen handen](#) te nemen, is stoppen met luisteren naar corrupte politici, maar meezingen met [Mi Kondre Tru](#), [Redemption Song](#) en [Imagine](#). Na zoveel verwoesting en moreel verval staan we voor onbekend terrein. Kracht puttend uit onze plicht aan de nieuwe generaties van Mama Sranan, zullen we met buitengewone wilskracht, vastberadenheid en creativiteit, grote obstakels moeten overwinnen, ook al hebben we geen blauwdruk. “[Wandelaar er is geen weg](#), al lopend maak je de weg, en als je achteromkijkt, zie je het pad dat je nooit meer betreden zal.” In grote duisternis staat Suriname aan het begin van een moeilijke, maar mooie en dankbare reis die onze morele reserves samen kunnen en moeten ondernemen. *Sranan sa wini!*

VII

MI KONDRE TRU BEWEGING: WIJ NEMEN SRANAN TERUG! ¹¹**Oktober 2023**

Zal ons volk in 2025 ons land weer geven aan **politici** die macht, hebzucht en roem boven volk, ontwikkeling en toekomst stellen, nu zij al 75 jaar van Suriname een kale kip maken met een tunnel aan het eind van het licht? Herverkiezing voedt de arrogantie van de regering, terwijl de oppositiepartijen corruptie nodig hebben voor achterstallig onderhoud. Zo gaan we steeds weer van de sloot in de sloot tot de *aitidei* voor Suriname.

De **Landelijke-EV** biedt ongewild een unieke kans om een einde te maken aan de gewetenloze partijpolitiek, door de beauty contest om de macht te vervangen door de democratische volkswil, waardoor verkiezingswinnaars liefde voor Suriname niet langer degraderen tot liefde voor zichzelf en mensen die op hen lijken. Vandaag kan een rijk land zijn kinderen niet voeden, noch de veiligheid van zijn burgers garanderen, en velen proberen een kapotte plantage te verlaten. We mogen niet langer toestaan dat zo'n vastgelopen, corrupt, immoreel en schadelijk politiek systeem de toekomst van onze kinderen in gijzeling houdt.

A ogri musu wai

Loyaliteit is het tegenovergestelde van democratie en de enige vrijheid die een dictatuur toestaat. De partijpolitiek vertaalt dit in blind vertrouwen in leiders die allergisch zijn voor oppositie. Suriname wordt als een taart verdeeld, sinds je vader of opa een baby was tot de geboorte van je achterkleinkind. Er is maar één oplossing. Ons volk, de eigenaar van Suriname, neemt ons gestolen land terug om het nooit meer af te staan aan gelukszoekers. Het is nu of nooit, dus nu!

A bun fu yu mi suku tru

Suriname kan inspiratie putten uit de prachtige evolutiewet dat de dreiging van uitsterven altijd leidt tot een creatieve zoektocht naar overlevingsmogelijkheden. De sleutel voor de oplossing is het samenbrengen van de morele reserves van Suriname in een democratische 'Mi Kondre Tru Beweging' gebaseerd op gehoorzaam bestuur, dat van ons volk de architect maakt van een harmonieuze samenleving waar welzijn gedeelde welvaart is.

Als vaccin tegen machtsconcentratie, zelfverrijking en persoonsverheerlijking, kent de Beweging geen partijleider, eigenaar, voorzitter, partijtop, politieke achterkamer en scepter om te zwaaien. Het hoogste orgaan is de Volksdialoog, waar alle leden, ook u, op gelijke voet beslissingen nemen door middel van online stemmen na diepgaande informatiesessies,

¹¹ Starnieuws, 19 oktober 2023 <https://www.starnieuws.com/index.php/welcome/index/nieuwsitem/78034>

discussie en dialoog. Een roulerend coördinatieteam is verantwoordelijk voor het dagelijkse beheer en de uitvoering van de besluiten van de Volksdialoog.

Om de talenten en het potentieel van ons land optimaal te benutten, worden het recht op onderwijs, gezondheid, voedsel, veiligheid en werk gegarandeerd als onvervreembare grondrechten. De Beweging neemt deel aan de verkiezingen met integere, capabele Surinamers die van hun land houden, zonder ruimte te laten voor partijpolitieke gelukzoekers. Wie vóór 2025 parlements lid, DNA-lid, onderminister, minister, vicepresident of president is geweest, wordt geen kandidaat voor de DNA of lid van de regering. Hun kennis is welkom in de Raad van Wijzen en het Tuchtcollege tegen Machtsmisbruik. In solidariteit en harmonie, zonder polarisatie, verdeeldheid of rancune, maar zonder vrees, zullen we samen bloeien in een land met meer rijkdom dan we nodig hebben.

Krin lobi noiti mu keba

Het morele gezag van gehoorzaam bestuur zal zelfzuchtige politici tot een uitstervend ras maken. In dialoog, met wederzijds respect, zal diepgaande reflectie antwoorden geven op uitdagingen zoals het opbouwen van de Beweging, het Volksmanifest, het lidmaatschap, gehoorzaam bestuur, referendumdemocratie, waterdichte garanties tegen machtsmisbruik en ontwikkelingsstrategieën gebaseerd op het mobiliseren van ons potentieel in harmonie met de natuur. De toekomstbewoners, onze jeugd, zullen als motor voor gehoorzaam bestuur voorkomen dat de partijpolitiek de komende 50 jaar weer aan de macht komt. Geen koning, sultan of generaal die zegt “het zal niet werken” zal de grootfamilie Sranan ervan weerhouden om met de beschikbare kennis en het talent met liefde aan de toekomst te bouwen.

Rust en vrede musu tan

Koloniale heersers en het moderne kolonialisme van de partijpolitiek hebben de geschiedenis voor ons geschreven met ons zweet, bloed en tranen als inkt. Maar de toekomst zullen wij zelf als volk schrijven als een bloemlezing van onze eigen pen. Gisteren veranderde de horizon van wanhoop onze dromen in nachtmerries. Vandaag staat ons volk op tegen het morele verval van de partijpolitiek. De redding van Suriname is binnen handbereik, op een purperharten schaal met een fayalobiboeket voor kinderen van alle bloedgroepen.

In de mist van wanbeleid, corruptie, wanhoop en emigratieplannen zien weinigen een lichtpuntje. Mi Kondre Tru Beweging gooit de handdoek niet in de ring, maar trekt de handschoenen aan om de morele reserves van Suriname vreugdevol bij elkaar te brengen om ons land terug te nemen! Mi Kondre Tru Beweging is geen illusie, zelfs geen laatste hoop, maar de eerste opdracht om van een rijk land een rijk land te maken.

Video [Mi Kondre Tru Beweging](#)